I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 38/2003

vedtaget af Rådet den 26. maj 2003

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/. . ./EF af . . . om videreanvendelse og kommerciel udnyttelse af den offentlige sektors dokumenter

(2003/C 159 E/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [2],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget [3],

efter proceduren i traktatens artikel 251 [4], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Traktaten fastslår, at der skal oprettes et indre marked og indføres en ordning, der sikrer, at konkurrencen i det indre marked ikke fordrejes. Harmonisering af medlemsstaternes regler og praksis for udnyttelse af information fra den offentlige sektor bidrager til gennemførelsen af disse målsætninger.

(2) Udviklingen hen imod et informations- og vidensamfund påvirker tilværelsen for hver eneste borger i Fællesskabet bl.a. ved, at de får adgang til og mulighed for at tilegne sig viden på nye måder.

(3) Digitalt indhold spiller en stor rolle i denne udvikling. Indholdsproduktion har i de seneste år ført til, at der i hurtigt tempo er skabt nye job, og tendensen fortsætter. De fleste af disse jobs skabes i små nystartede virksomheder.

(4) Den offentlige sektor indsamler, producerer, reproducerer og formidler et bredt spektrum af information på mange områder, som f.eks. information om sociale forhold, økonomi, geografi, vejrforhold, turisme, erhvervsforhold, patentrettigheder og uddannelse.

(5) Et af hovedformålene med oprettelsen af det indre marked er at skabe betingelser, der fremmer udviklingen af tjenesteydelser, som dækker hele Fællesskabet. Information fra den offentlige sektor er et vigtigt kildemateriale for produkter og tjenester med digitalt indhold, og denne information vil få stadig større betydning som indholdsressource til de mobile indholdstjenester, der er under udvikling. En bred geografisk dækning på tværs af grænserne er også vigtig i denne forbindelse. Mere vidtgående muligheder for at videreanvende offentlig information bør bl.a. give de europæiske virksomheder mulighed for at udnytte dens potentiale og bidrage til økonomisk vækst og jobskabelse.

(6) Der er betydelige forskelle mellem medlemsstaternes regler og praksis vedrørende udnyttelsen af informationskilder fra den offentlige sektor, hvilket forhindrer udnyttelse af denne vigtige informationskildes fulde økonomiske potentiale. Der bør derfor sikres et minimum af harmonisering af nationale regler og praksis for anvendelse af dokumenter fra den offentlige sektor i tilfælde, hvor forskelle i nationale regler og praksis eller manglende klarhed hindrer et velfungerende indre marked og en hensigtsmæssig udvikling af informationssamfundet i Fællesskabet.

(7) Uden et minimum af harmonisering på fællesskabsplan risikerer man endvidere, at national lovgivning, som allerede er indført i en række medlemsstater som svar på de teknologiske udfordringer, fører til endnu større forskelle. Følgerne af en sådan lovgivningsmæssig forskel og uvished vil få større betydning, efterhånden som informationssamfundet udvikles. Informationssamfundet har allerede øget den grænseoverskridende udnyttelse af information betydeligt.

([1]) EFT C 227 E af 24.9.2002, s. 382.

([2]) EUT C 85 af 8.4.2003, s. 25.

([3]) EUT C 73 af 26.3.2003, s. 38.

([4]) Europa-Parlamentets udtalelse af 12. februar 2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 26. maj 2003 og Europa-Parlamentets afgørelse af . . . (endnu ikke offentliggjort i EUT).

(8) Der er behov for en generel ramme for betingelserne for videreanvendelse af dokumenter fra den offentlige sektor for at sikre rimelige, forholdsmæssigt afpassede og ikkediskriminerende betingelser for videreanvendelse heraf. Offentlige myndigheder indsamler, producerer, reproducerer og formidler dokumenter med henblik på at varetage deres offentlige opgaver. Brug af sådanne dokumenter til andre formål betegnes som videreanvendelse. Medlemsstaternes politikker kan gå videre end de minimumsstandarder, der er fastsat i dette direktiv, og tillade en mere vidtgående videreanvendelse.

(9) Dette direktiv indeholder ikke en forpligtelse til at tillade videreanvendelse af dokumenter. Det er fortsat medlemsstaterne eller den berørte offentlige myndighed, der træffer beslutning om tilladelse til videreanvendelse. Dette direktiv bør finde anvendelse på dokumenter, som gøres alment tilgængelige, når offentlige myndigheder udsteder licens til, sælger, formidler, udveksler eller udleverer oplysninger. For at undgå krydssubsidiering bør videreanvendelsen også omfatte yderligere brug af dokumenter inden for en sådan myndighed til aktiviteter, der falder uden for dens offentlige opgave. Aktiviteter, der falder uden for de offentlige opgaver, vil typisk være levering af dokumenter, der udelukkende udarbejdes og opkræves gebyr for på et kommercielt grundlag og i konkurrence med andre på markedet; definitionen af »dokument« skal ikke omfatte computer-programmer. Direktivet er baseret på de eksisterende aktindsigtsordninger i medlemsstaterne og ændrer ikke de nationale regler for adgang til dokumenter. Det finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor borgere eller virksomheder i henhold til den relevante aktindsigtsordning kun kan få et dokument udleveret, hvis de kan dokumentere en særlig interesse. Offentlige myndigheder bør opfordres til at give adgang til videreanvendelse af alle dokumenter, de er i besiddelse af. Offentlige myndigheder bør fremme og tilskynde til videreanvendelse af dokumenter, herunder officielle tekster af lovgivningsmæssig og administrativ art, i de tilfælde, hvor den offentlige myndighed er beføjet til at give tilladelse til videreanvendelsen.

(10) Definitionerne af »offentlig myndighed« og »offentligretlig institution« er taget fra direktiverne om offentlige indkøb (92/50/EØF [1], 93/36/EØF [2], 93/37/EØF [3] og 98/4/EF [4]). Offentlige virksomheder er ikke omfattet af disse definitioner.

(11) I dette direktiv foreslås der en generisk definition af udtrykket »dokument« i overensstemmelse med udviklingen i informationssamfundet. Den dækker enhver gengivelse af dokumenter, facts eller oplysninger — og enhver kompilation af sådanne dokumenter, facts eller oplysninger — uanset medium (skrevet på papir, lagret elektronisk eller registreret lydligt, visuelt eller audiovisuelt), som en offentlig myndighed er i besiddelse af. Ved et dokument, som en offentlig myndighed er i besiddelse af, forstås et dokument, som den offentlige myndighed har ret til at tillade videreanvendelse af.

(12) Fristen for besvarelse af anmodninger om videreanvendelse bør være rimelig og i overensstemmelse med de tilsvarende frister for anmodninger om aktindsigt i henhold til de relevante aktindsigtsordninger, så udviklingen af nye samlede informationsprodukter og -tjenester fremmes på europæisk plan.

(13) Mulighederne for videreanvendelse kan forbedres ved at begrænse behovet for at overføre papirdokumenter til elektronisk format eller behandle digitale filer, så de bliver kompatible. Derfor bør de offentlige myndigheder sikre, at deres dokumenter er tilgængelige i alle allerede eksisterende formater eller i alle allerede eksisterende sprogversioner, elektronisk såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt. De offentlige myndigheder bør se velvilligt på anmodninger om uddrag af eksisterende dokumenter, når det er en simpel ekspeditionssag at efterkomme en sådan anmodning. De bør imidlertid ikke være forpligtet til at stille uddrag af dokumenter til rådighed, hvis det medfører et uforholdsmæssigt stort arbejde.

(14) Dette direktiv tager højde for, at visse offentlige myndigheder skal være helt eller delvist selvfinansierende og er afhængige af indtægterne fra salg af deres dokumenter for at kunne udføre deres offentlige opgave effektivt. Direktivet giver derfor de offentlige myndigheder mulighed for at få dækket alle omkostninger ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling af dokumenter samt opnå en rimelig forrentning af investeringerne. Produktion omfatter fremstilling og behandling, og formidling kan også omfatte brugerstøtte. Omkostningsudligning samt en rimelig forrentning af investeret kapital udgør en øvre grænse for gebyrerne, da alt for høj prissætning bør undgås. Medlemsstaterne eller de offentlige myndigheder kan vælge den mest hensigtsmæssige omkostningsberegningsmetode i overensstemmelse med de regnskabsprincipper, der gælder for de pågældende offentlige myndigheder. Den øvre grænse for gebyrerne i dette direktiv berører ikke medlemsstaternes eller de offentlige myndigheders ret til at anvende lavere gebyrer eller slet ingen gebyrer, og medlemsstaterne bør tilskynde de offentlige myndigheder til at stille dokumenter til rådighed mod gebyrer, som ikke overstiger marginalomkostningerne til disses reproduktion og formidling.

(15) Det er en forudsætning for udviklingen af et informationsmarked i Fællesskabet, at betingelserne for videreanvendelse af dokumenter fra den offentlige sektor er klare og offentligt tilgængelige. De potentielle brugere af dokumenterne bør derfor orienteres klart om alle vilkår for videreanvendelse af dokumenter. Medlemsstaterne bør, når det er relevant, tilskynde til oprettelse af online-registre over tilgængelige dokumenter med henblik på at fremme og lette anmodninger om videreanvendelse.

---

[1] EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/78/EF (EFT L 285 af 29.10.2001, s. 1).

[2] EFT L 199 af 9.8.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/78/EF.

[3] EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/78/EF.

[4] EFT L 101 af 1.4.1998, s. 1.

(16) I nogle tilfælde vil videreanvendelse af dokumenter finde sted uden nogen licensaftale. I andre tilfælde vil der blive udstedt en licens, der fastsætter betingelser for licenshaverens videreanvendelse af dokumentet, der omfatter spørgsmål som erstatningsansvar og korrekt anvendelse af dokumenterne, garanti for, at der ikke foretages ændringer, og angivelse af kilden. Når offentlige myndigheder udsteder licens til videreanvendelse af dokumenter, bør licensbetingelserne være rimelige og gennemskuelige. Online-standardlicenser kan også spille en vigtig rolle i den forbindelse. Medlemsstaterne bør derfor stille standardlicenser til rådighed.

(17) Betingelserne for videreanvendelse bør være ikke-diskriminerende for sammenlignelige kategorier af videreanvendelse. De bør f.eks. ikke hindre gebyrfri udveksling af oplysninger mellem offentlige myndigheder i forbindelse med udførelsen af deres offentlige opgaver, selv om andre parter skal betale gebyr for videreanvendelse af de samme dokumenter. De bør heller ikke hindre, at der vedtages en differentieret gebyrpolitik for henholdsvis kommerciel og ikke-kommerciel videreanvendelse.

(18) Offentlige myndigheder bør overholde konkurrencereglerne, når de fastlægger principperne for videreanvendelse af dokumenter, idet de så vidt muligt skal undgå aftaler om eneret med private partnere. Det kan imidlertid nogle gange være nødvendigt med eneret til videreanvendelse af bestemte dokumenter fra den offentlige sektor af hensyn til tjenesteydelser af generel økonomisk interesse. Dette kan være tilfældet, hvis intet kommercielt forlag vil offentliggøre informationen uden en sådan eneret.

(19) Nærværende direktiv gennemføres og anvendes i fuld overensstemmelse med principperne om beskyttelse af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([1]).

(20) Direktivet berører ikke tredjemands intellektuelle ejendomsrettigheder. For at der ikke skal opstå tvivl, skal det præciseres, at udtrykket »intellektuelle ejendomsrettigheder« kun omfatter ophavsret og beslægtede rettigheder (herunder sui generis-former for beskyttelse). Direktivet finder ikke anvendelse på dokumenter, der er omfattet af industriel ejendomsret, såsom patenter, registrerede design og varemærker. Direktivet berører endvidere ikke eksistensen af eller ejendomsretten til offentlige myndigheders intellektuelle ejendomsrettigheder, og det begrænser heller ikke udøvelsen af sådanne rettigheder ud over de grænser, som direktivet fastsætter. Forpligtelserne i dette direktiv bør kun gælde i det omfang, disse er forenelige med bestemmelserne i internationale aftaler om beskyttelse af intellektuel ejendomsret, især Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker (»Bernerkonventionen«) og aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder i det følgende benævnt (»TRIPs-aftalen«). Offentlige myndigheder bør dog udøve deres ophavsret på en måde, der letter anvendelse af informationerne.

(21) Dette direktiv berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet ([2]) samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser ([3]). Det fastlægger betingelserne for offentlige myndigheders udøvelse af deres intellektuelle ejendomsret i det indre informationsmarked i forbindelse med tilladelse til videreanvendelse af dokumenter.

(22) Målene for dette direktiv er at fremme etablering af informationsprodukter og -tjenester i hele Fællesskabet, som er baseret på dokumenter fra den offentlige sektor, at øge private virksomheders effektive grænseoverskridende brug af dokumenter fra den offentlige sektor for at skabe informationsprodukter og -tjenester af forøget værdi og at begrænse konkurrencefordrejninger på fællesskabsmarkedet. Disse mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens reelle fællesskabsomfang og virkning bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. Med dette direktiv bør opnås en minimumsharmonisering, hvorved yderligere skævheder i medlemsstaternes anvendelse af offentlige dokumenter undgås —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastlægger et minimum af regler for videreanvendelse af eksisterende dokumenter, som medlemsstaternes offentlige myndigheder er i besiddelse af.

([1]) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

([2]) EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10.

([3]) EFT L 77 af 27.3.1996, s. 20.

2. Direktivet gælder ikke for:

a) dokumenter, hvis tilvejebringelse ikke er omfattet af de pågældende offentlige myndigheders offentlige opgaver, som fastsat ved lov eller andre retsforskrifter i medlemsstaten eller i mangel heraf, som fastsat i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis i medlemsstaten

b) dokumenter, hvortil tredjemand besidder den intellektuelle ejendomsret

c) dokumenter, som er udelukket fra aktindsigt i henhold til medlemsstaternes regler herom, bl.a. af følgende grunde:

— beskyttelse af den nationale sikkerhed (dvs. statens sikkerhed), forsvaret eller den offentlige sikkerhed

— statistisk eller kommerciel fortrolighed

d) dokumenter, som public service radio- og tv-selskaber, deres datterselskaber og andre organer eller deres underorganer er i besiddelse af i forbindelse med opfyldelse af public service radio- og tv-spredningsopgaver

e) dokumenter, som uddannelses- og forskningsinstitutioner, f.eks. skoler, universiteter, arkiver, biblioteker og forskningsfaciliteter er i besiddelse af, herunder i relevante tilfælde organisationer, der som opgave har overførsel af forskningsresultater

f) dokumenter som kulturinstitutioner f.eks. museer, biblioteker, arkiver, orkestre, operaer, balletter og teatre er i besiddelse af.

3. Dette direktiv bygger på de eksisterende aktindsigtsordninger i medlemsstaterne og ændrer ikke de nationale regler for aktindsigt i dokumenter hos de offentlige myndigheder. Dette direktiv finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor borgere eller virksomheder i henhold til aktindsigtsordningen skal dokumentere en særlig interesse for at få aktindsigt i dokumenterne.

4. Dette direktiv opretholder og griber på ingen måde ind i beskyttelsesniveauet for fysiske personer med hensyn til behandling af personoplysninger i henhold til fællesskabslovgivningen og national lovgivning, og det ændrer navnlig ikke de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i direktiv 95/46/EF.

5. Forpligtelserne i dette direktiv gælder kun i det omfang, disse er forenelige med bestemmelserne i de internationale aftaler om beskyttelse af intellektuel ejendomsret, især Bernerkonventionen og TRIPs-aftalen.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »offentlig myndighed«: staten, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige institutioner og sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller offentligretlige institutioner

2) »offentligretligt organ«:

ethvert organ,

a) der er oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke på det erhvervs- eller forretningsmæssige område, og

b) som er en juridisk person, og

c) hvis drift hovedsagelig er finansieret af staten, de regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer, eller hvis drift er underlagt disses kontrol, eller hvortil staten, de regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i organets administrative ledelse, bestyrelse eller tilsynsorgan

3) »dokument«:

a) ethvert indhold uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd-, billed- eller audiovisuelle optagelser)

b) enhver del af et sådant indhold

4) »videreanvendelse«: fysiske eller juridiske personers brug af offentlige myndigheders dokumenter til andre kommercielle eller ikke-kommercielle formål end det oprindelige formål i forbindelse med den offentlige opgave, som dokumenterne blev udarbejdet til. Udveksling af dokumenter mellem offentlige myndigheder alene som led i varetagelse af deres offentlige opgaver betragtes ikke som videreanvendelse

5) »personoplysninger«: oplysninger som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 95/46/EF.

Artikel 3

Generelt princip

Medlemsstaterne sikrer, at betingelserne i kapitel III og IV finder anvendelse i de tilfælde, hvor videreanvendelse af offentlige myndigheders dokumenter tillades.

KAPITEL II

ANMODNINGER OM VIDEREANVENDELSE

Artikel 4

Krav til behandlingen af anmodninger om videreanvendelse

1. Offentlige myndigheder skal elektronisk, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, behandle anmodninger om videreanvendelse og skal give ansøgeren adgang til at anvende dokumentet, eller, hvis der kræves licens, udarbejde licenstilbuddet til ansøgeren inden for en rimelig frist, der svarer til fristerne for behandling af anmodninger om aktindsigt.

2. Såfremt der ikke er fastlagt tidsfrister eller andre regler for udlevering af dokumenter inden for et rimeligt tidsrum, skal medlemsstaterne sikre, at de offentlige myndigheder behandler anmodningernen og udleverer de dokumenter, der skal anvendes, til ansøgeren, eller, hvis der kræves licens, udarbejder licenstilbuddet til ansøgeren senest 20 arbejdsdage efter anmodningens modtagelse. Denne frist kan forlænges med yderligere 20 arbejdsdage, når der er tale om omfattende eller komplekse anmodninger. I sådanne tilfælde skal ansøgeren inden 3 uger efter den første anmodning underrettes om, at behandlingen kræver længere tid.

3. Såfremt der gives afslag på anmodningen, skal den offentlige myndighed begrunde dette over for ansøgeren på grundlag af de relevante bestemmelser om aktindsigt i den pågældende medlemsstat eller de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af nærværende direktiv, herunder navnlig artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c), og artikel 3. Såfremt der gives afslag på grundlag af artikel 1, stk. 2, litra b), skal den offentlige myndighed indsætte en henvisning til den fysiske eller juridiske person, som er indehaver af rettighederne, når denne kendes, eller alternativt til den licensgiver, hvorfra den offentlige myndighed har indhentet det relevante materiale.

4. Et afslag på en anmodning skal indeholde oplysning om klagemuligheder, såfremt ansøgeren ønsker at påklage afgørelsen.

5. Offentlige myndigheder, der er omfattet af artikel 1, stk. 2, litra d), e) og f), er ikke forpligtet til at overholde kravene i denne artikel.

KAPITEL III

BETINGELSER FOR VIDEREANVENDELSE

Artikel 5

Tilgængelige formater

1. Offentlige myndigheder skal sikre, at deres dokumenter er tilgængelige i alle allerede eksisterende formater eller i alle allerede eksisterende sprogversioner, elektronisk hvor det er muligt og hensigtsmæssigt. Dette indebærer ikke, at offentlige myndigheder er forpligtet til at fremstille eller tilpasse dokumenter for at efterkomme anmodningen, eller til at stille uddrag af dokumenter til rådighed, hvis det medfører et uforholdsmæssigt stort arbejde, der ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.

2. Det kan ikke under henvisning til dette direktiv kræves, at offentlige myndigheder fortsætter med at udarbejde en bestemt type dokumenter, for at de kan videreanvendes af en organisation i den private eller offentlige sektor.

Artikel 6

Gebyrprincipper

Såfremt der opkræves gebyrer, må den samlede indtægt fra udlevering og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling af disse, samt en rimelig forrentning af investeringerne. Gebyrer bør være omkostningsbaserede inden for den relevante regnskabsperiode og beregnet i overensstemmelse med de regnskabsprincipper, der gælder for de berørte offentlige myndigheder.

Artikel 7

Gennemskuelighed

Betingelser og standardgebyrer for videreanvendelse af offentlige myndigheders dokumenter fastlægges på forhånd og offentliggøres, elektronisk hvor det er muligt og hensigtsmæssigt. Den pågældende offentlige myndighed skal også angive, hvilke faktorer der vil blive lagt til grund for beregningen af gebyrer i atypiske tilfælde.

Artikel 8

Licenser

1. Offentlige myndigheder kan tillade videreanvendelse af dokumenter uden betingelser, eller de kan fastsætte betingelser, eventuelt gennem en licens, der omfatter relevante forhold. Disse betingelser må ikke begrænse mulighederne for videreanvendelse unødigt og må ikke benyttes til at begrænse konkurrencen.

2. I medlemsstater, hvor der anvendes licenser, sikrer medlemsstaterne, at standardlicenser til videreanvendelse af den offentlige sektors dokumenter, der kan tilpasses, så de imødekommer særlige licensansøgninger, er tilgængelige i digitalt format og kan behandles elektronisk. Medlemsstaterne tilskynder alle offentlige myndigheder til at benytte standardlicenser.

KAPITEL IV

IKKE-DISKRIMINERING OG LIGE HANDELSVILKÅR

Artikel 9

Ikke-diskriminering

1. Betingelser for videreanvendelse af dokumenter skal være ikke-diskriminerende for sammenlignelige kategorier af videreanvendelse.

2. Hvis dokumenter videreanvendes af en offentlig myndighed til dens kommercielle aktiviteter, som falder uden for myndighedens offentlige opgaver, skal der gælde de samme gebyrer og andre betingelser for udlevering af dokumenter til disse aktiviteter, som er gældende for andre brugere.

Artikel 10

Forbud mod aftaler om eneret

1. Alle potentielle markedsoperatører skal have mulighed for at videreanvende dokumenter, også selv om en eller flere markedsoperatører allerede udnytter værdiforøgede produkter på grundlag af sådanne dokumenter. Kontrakter eller andre ordninger mellem de offentlige myndigheder, der besidder dokumenterne, og tredjemand må ikke tildele eneret.

2. Såfremt eneret er nødvendig for leveringen af en tjenesteydelse i offentlighedens interesse, skal begrundelsen for enerettens tildeling revurderes med jævne mellemrum og under alle omstændigheder hvert tredje år. De aftaler om eneret, der indgås efter dette direktivs ikrafttræden, skal være gennemskuelige og tilgængelige for offentligheden.

3. Eksisterende aftaler om eneret, der ikke opfylder betingelserne for undtagelsen i stk. 2, skal ophøre ved kontraktens udløb eller under alle omstændigheder senest den . . . (*).

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den . . . (**). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 12

Revision

1. Kommissionen tager anvendelsen af dette direktiv op til revision senest den . . . (***) og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet resultatet af denne revision og eventuelle forslag til ændring af direktivet.

2. Revisionen skal især dreje sig om direktivets anvendelsesområde og virkning, herunder omfanget af stigningen i anvendelsen af den offentlige sektors dokumenter, konsekvenserne af anvendelsen af gebyrprincippet og anvendelsen af officielle tekster af lovgivningsmæssig og administrativ art, samt yderligere muligheder for at gøre det indre marked mere velfungerende og fremme udviklingen i den europæiske indholdsindustri.

Artikel 13

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i . . .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

(*) 5 år efter dette direktivs ikrafttræden.

(**) 18 måneder efter direktivets ikrafttræden.

(***) Tre år efter den i (*) nævnte dato.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1) Den 5. juni 2002 vedtog Kommissionen ovennævnte forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv ([1]). Forslaget er baseret på traktatens artikel 95.

2) Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 12. februar 2003, Det Økonomiske og Sociale Udvalg den 11. december 2002 og Regionsudvalget den 21. november 2002.

3) Kommissionen sendte Europa-Parlamentet og Rådet et ændret forslag den 19. marts 2003 ([2]).

4) Den 26. maj 2003 vedtog Rådet sin fælles holdning i henhold til traktatens artikel 251.

II. FORMÅL

Formålet med direktivet er at indføre et minimumssæt af fælles regler, der skal sikre de samme grundlæggende betingelser for videreanvendelse af den offentlige sektors dokumenter for alle deltagere i det europæiske informationsmarked, større gennemsigtighed i betingelserne for videreanvendelse og fjernelse af ubegrundede markedsforvridninger. Den foreslåede grad af harmonisering er relativt beskeden, idet hverken de nationale regler for adgang til offentlig information eller det eksisterende databeskyttelsesniveau i medlemsstaterne ændres.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Den fælles holdning stemmer overens med det overordnede mål i Kommissionens forslag og også generelt med de foreslåede midler til at nå målet.

Forslagets affattelse er dog blevet ændret under Rådets drøftelser. Desuden er der sket en vis ændring af artiklernes og betragtningernes rækkefølge for at gøre teksten klarere og mere brugervenlig. Den fælles holdning afviger især fra Kommissionens forslag på følgende punkter:

1) I den fælles holdning er direktivforslagets titel ændret, idet ordene »kommerciel udnyttelse« er udgået, og det gælder også overalt i selve direktivteksten, medmindre der er behov for specifikt at nævne dem. Rådet mener, at udtrykket »videreanvendelse« dækker både kommerciel og ikke-kommerciel udnyttelse som anført i artikel 2.

2) I den fælles holdning er artikel 1 ændret, idet der er tilføjet to nye stykker om anvendelsesområdet for direktivet, der hverken ændrer reglerne for aktindsigt i dokumenter hos offentlige myndigheder i medlemsstaterne eller griber ind i beskyttelsen af fysiske personer med hensyn til personoplysninger. Sidstnævnte stykke gengiver artikel 1, stk. 2, litra c), i det oprindelige forslag. Rådet har også fundet det hensigtsmæssigt at tilføje en tekst, hvorefter dokumenter, der allerede er undtaget fra aktindsigt efter aktindsigtsordningerne i medlemsstaterne, udtrykkeligt undtages fra direktivets anvendelsesområde. Disse punkter er yderligere klarlagt i betragtning 9.

([1]) EFT C 227 af 24.9.2002, s. 382.

([2]) Endnu ikke offentliggjort in EUT.

3) I artikel 2 har Rådet fjernet definitionen af »alment tilgængelige dokumenter«, da den ville skabe unødig forvirring i direktivet, der omhandler videreanvendelse og ikke aktindsigt. Tanken i definitionen er flyttet til artikel 1, stk. 3, i den fælles holdning, hvor man har forsøgt at skelne mellem begreberne aktindsigt (medlemsstaternes kompetence) og videreanvendelse af dokumenter, hvori der er givet aktindsigt. Definitionen af »videreanvendelse« er derimod blevet udbygget for at undgå tvetydighed med hensyn til udveksling af dokumenter mellem offentlige myndigheder som led i varetagelsen af deres offentlige opgaver. Direktivets definitioner er forklaret nærmere i de nye betragtninger 10 og 11.

4) Forslagets artikel 3, der vedrører direktivets generelle princip, er blevet ændret for at gøre den klarere. Den nye affattelse angiver agenten (medlemsstaterne), forpligtelsen (anvendelse af betingelserne i kapitel III og IV) og genstanden (offentlige myndigheders dokumenter, som må videreanvendes). Den nye tekst omtaler derimod ikke kommercielle og ikke-kommercielle formål med videreanvendelse, der er flyttet til artikel 2, nr. 4, i den fælles holdning.

5) I artikel 4, stk. 2, i den fælles holdning er der fastsat tidsfrister for behandling af anmodninger om videreanvendelse for de tilfælde, hvor der ikke er fastlagt tidsfrister eller andre regler for udlevering af dokumenter i medlemsstaterne. For at sikre, at dokumenter udleveres inden for et rimeligt tidsrum, er der fastsat en frist på 20 arbejdsdage, der kan forlænges med yderligere 20 arbejdsdage, når der er tale om omfattende eller komplekse anmodninger.

6) I artikel 6 om gebyrer har Rådet ændret affattelsen. Regnskabsprincipperne er nævnt for at tage hensyn til offentlige myndigheders praksis med at afskrive investeringer over flere år. Betragtning 14 er også blevet gjort klarere på dette punkt. I artikel 7 i den fælles holdning er gennemskueligheden gjort større, idet det er tilføjet, at offentlige myndigheder ikke kun skal angive de gældende betingelser og standardgebyrer for videreanvendelse, men også de faktorer, der lægges til grund for beregningen af gebyrer i atypiske tilfælde.

7) Offentlige myndigheder kan enten tillade videreanvendelse uden betingelser, eller de kan fastsætte betingelser, eventuelt gennem en licens. For at tage hensyn til de forskellige muligheder har Rådet ændret affattelsen af artikel 8 i den fælles holdning og gjort betragtning 16 klarere. Artiklen tilskynder nu alle offentlige myndigheder til at benytte standardlicenser.

8) For så vidt angår aftaler om eneret har Rådet tilføjet et nyt stykke i artikel 10, der klarlægger situationen med hensyn til eksisterende aftaler om eneret. I det nye stykke er der fastsat en tidsfrist for deres ophør, således at de bliver omfattet af direktivets anvendelsesområde og virkninger.

9) I artikel 12 har Rådet fastsat formålet med revisionen af direktivet for at sikre, at det undersøges fuldt ud, om de forventede fordele bliver opnået.

Omfanget af stigningen i videreanvendelsen af den offentlige sektors dokumenter, herunder officielle tekster af lovgivningsmæssig og administrativ art, konsekvenserne af gebyrprincipperne samt yderligere muligheder for at gøre det indre marked mere velfungerende og fremme udviklingen af den europæiske indholdsindustri er specifikt nævnt.

IV. EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGER

1) Ændringer fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen har accepteret, og Rådet har godkendt

— Ændring 3 er indarbejdet i betragtning 4 i den fælles holdning bortset fra forslaget om at lade »erhvervsforhold« udgå.

— Rådet mener, at Parlamentets forslag i ændring 4 vedrørende betragtning 6 allerede er omfattet af første punktum.

— Ændring 34 er indarbejdet i betragtning 14 i den fælles holdning i det omfang, den stemmer overens med artikel 6. Ændringen af »dokumenter« til »informationer« er dog ikke blevet accepteret (se punkt 2, første led, i dette afsnit).

— Rådet har indarbejdet den sidste del af ændring 10 i betragtning 9 i den fælles holdning, dog i en lidt ændret affattelse. Den første del af ændringen er dog ikke blevet accepteret, da den vedrører tilgængelighed og ikke videreanvendelse.

— Rådet har accepteret den første tekstændring, der er foreslået i ændring 12. Resten af ændringen fandt det ikke hensigtsmæssig, da den vedrører adgang.

— Substansen i ændring 14 er indarbejdet i artikel 1, stk. 2, litra c), i den fælles holdning.

— Rådet har indarbejdet ændring 26 i artikel 9, stk. 2, i den fælles holdning bortset fra ændringen af »dokumenter« til »informationer«.

— Rådet har accepteret princippet i ændring 32, der specificerer revisionsbestemmelsen i artikel 12, stk. 2, men har foretrukket en anden affattelse. Den del af ændringen, hvor der henvises til en betragtning, fandt Rådet ikke hensigtsmæssig.

2) **Ændringer fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen har accepteret, men som Rådet ikke har vedtaget**

— Rådet har ikke vedtaget ændring 1, 27 og 28, da det mener, at begrebet »informationer« er for bredt, og at ordet »dokumenter« bedre afspejler direktivets grundidé og er et klarere udtryk med hensyn til gennemførelsen. I det omfang andre ændringer fra Europa-Parlamentet vedrører det samme, er de heller ikke blevet accepteret.

— Rådet har ikke indarbejdet ændring 7 og 18, som Kommissionen kun accepterede delvis. Rådet mener, at disse ændringer rækker ud over direktivets anvendelsesområde, både med hensyn til indsamling af data og tilrådighedsstillelse af informationer.

— Rådet mener, at ændring 13 vedrørende artikel 1, stk. 2, litra d), er unødvendig, da den definerer udtrykket »er i besiddelse af« i betragtning 11 i den fælles holdning.

— Rådet kan ikke acceptere den tilføjelse i artikel 5, stk. 1, der er foreslået i ændring 20, da den er for vag og kan give problemer i forbindelse med direktivets gennemførelse i national ret.

— Den første ændring, der er foreslået i ændring 21, er indarbejdet i artikel 4, stk. 3, i den fælles holdning, dog i en anden affattelse. Rådet kan dog ikke acceptere den anden ændring, der er foreslået her. Det mener ikke, at det ville være heldigt at formode, at der kan forekomme tilfælde, hvor en offentlig myndighed optræder »i strid med redelig handlemåde«, og at dette kunne blive vanskeligt at bevise.

— Rådet finder det ikke nødvendigt at specificere, at ansøgeren kan anmode om at få gebyrerne taget op til fornyet overvejelse (ændring 24), hvis de er i modstrid med principperne i artikel 6. Det gør dog ikke forpligtelserne i artikel 6 mindre bindende. Dette stemmer overens med andre bestemmelser i den fælles holdning, hvor det heller ikke udtrykkeligt er nævnt, at der er mulighed for appel.

— Rådet mener ikke, at ændring 31 er en hensigtsmæssig tilføjelse. Substansen i første del af ændringen er dog dækket af betragtning 15. Desuden er substansen i anden del af ændringen noget, som medlemsstaterne selv skal bestemme.

3) **Ændringer fra Europa-Parlamentet, som hverken Kommissionen eller Rådet har accepteret**

— Ændring 2, 15 og 17 er ikke blevet accepteret, da de vedrører aktindsigt og gennemsigtighed for borgerne generelt, medens direktivet vedrører videreanvendelse af dokumenter. Rådet mener, at muligheden for at give informationer ad elektronisk vej allerede er dækket af artikel 5, stk. 1, i den fælles holdning.

— Ændring 30, hvorefter der i artikel 9 i det oprindelige forslag skulle tilføjes en retlig pligt til at tilskynde til videreanvendelse, er ikke blevet accepteret, da den blev betragtet som for vag med hensyn til gennemførelse i national ret og implementering. Princippet i dette punkt er taget op i de sidste to punktummer i betragtning 9 i den fælles holdning.

— Rådet har ikke accepteret ændring 33, da det mener, at Europa-Parlamentets vigtigste ønsker på dette punkt allerede er dækket, især af artikel 6 og 7 i den fælles holdning.